

Uchwała Komisji Habilitacyjnej
z dnia 2 lutego 2024 roku zawierająca opinię
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych
w dyscyplinie literaturoznawstwo dr Magdalenie Komorowskiej

§ 1

Komisja Habilitacyjna, powołana uchwałą Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2024 roku, w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym (głosów ZA – 7, głosów PRZECIW – 0, głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0), działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku oraz po przyjęciu kolokwium habilitacyjnego stwierdza, że dotychczasowa wszechstronna aktywność naukowa dr Magdaleny Komorowskiej oraz liczne osiągnięcia naukowe, w tym monografia *Piotrkowcykowie. Z dziejów drukarstwa krakowskiego przełomu XVI i XVII wieku*, (WUJ, Kraków 2023), stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. Dlatego też Komisja, nie mając najmniejszych wątpliwości, wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania pani dr Magdalenie Komorowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Komisja rekomenduje Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego poparcie wniosku dr Magdaleny Komorowskiej i nadanie jej stopnia doktora habilitowanego.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej Uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącej Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Przewodnicząca komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

.....
Sekretarz komisji: dr hab. Klaudia Socha (UJ)

Załączniki:

Załącznik nr 1: Uzasadnienie Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 2 lutego 2024 roku zawierającej opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo dr Magdalenie Komorowskiej.

Załącznik nr 2: Protokół przebiegu kolokwium habilitacyjnego dr Magdaleny Komorowskiej w dniu 2 lutego 2024 roku.

Załącznik nr 3: Protokół posiedzenia Komisji Habilitacyjnej w dniu 2 lutego 2024 roku w sprawie nadania dr Magdalenie Komorowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Uzasadnienie

Uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 2 lutego 2024 roku zawierającej opinię w sprawie nadania dr Magdalenie Komorowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo

Uchwała komisji powołanej do zaopiniowania wniosku dr Magdaleny Komorowskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego została podjęta w trybie jawnym podczas obrad przeprowadzonych w trybie online z wykorzystaniem aplikacji MSTeams. Recenzenci i pozostali członkowie Komisji zapoznali się z dorobkiem naukowym, dydaktycznym, organizacyjnym i popularyzatorskim Habilitantki. Wszyscy członkowie Komisji wzięli udział w kolokwium habilitacyjnym oraz końcowym posiedzeniu dnia 2 lutego 2024 roku. Po przeprowadzeniu kolokwium, a także po uwzględnieniu ocen zawartych w recenzjach, **Komisja postanowiła rekomendować Radzie Dyscypliny Literaturoznawstwo Uniwersytetu Jagiellońskiego wniosek dr Magdaleny Komorowskiej o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego.** Głosowanie w tej sprawie było jednomyślne: **7 osób opowiedziało się za poparciem wniosku, nikt nie był przeciwny i nikt nie wstrzymał się od głosu.**

Komisja uznała, że dr Magdalena Komorowska spełnia wszystkie wymogi awansowe zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.).

1. Sylwetka i przebieg kariery naukowej Habilitantki

Dr Magdalena Komorowska jest absolwentką filologii polskiej – specjalność edytorstwo (Wydział Polonistyki) na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 2005 na Wydziale Polonistyki UJ otrzymała tytuł magistra filologii polskiej, a w r. 2010 stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa na podstawie rozprawy *Prolegomena do edycji dzieł Piotra Skargi*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Janusza Gruchały. W latach 2011–2014 Habilitantka pracowała jako asystent w Katedrze Edytorstwa i Nauk Pomocniczych na Wydziale Polonistyki UJ, a od roku 2014 jest tam zatrudniona na stanowisku adiunkta.

Dr Komorowska jest autorką dwóch monografii naukowych (*Prolegomena do edycji pism Piotra Skargi*, Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2012; *Piotrkowcykowie. Z dziejów krakowskiego drukarstwa przełomu XVI i XVII wieku*, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2023), czterech edycji naukowych (tekstów Mikołaja z Wilkowiecka, Fabiana Birkowskiego oraz pieśni z katechizmów ewangelików reformowanych *Hymnorum Poloniae Antiquorum Corpus*, vol. 3, cz 1. i 2.), 19 artykułów opublikowanych w tomach zbiorowych i wysoko punktowanych czasopismach (w językach polskim i angielskim) oraz trzech recenzji. Ponadto Habilitantka zaprezentowała 20 referatów i wykładów na konferencjach i zebraniach naukowych w kraju i poza granicami Polski, m.in. w St. Anne's College, University of Oxford, St Andrews University, a także w Wilnie, Paryżu, Pradze, Toronto, Antwerpii, Berlinie oraz w Waszyngtonie. Jest członkiem prestiżowych towarzystw naukowych Renaissance Society of America i Society of the History of Authorship and Printing.

Habilitantka jest kierownikiem grantu NPRH Naukowa edycja pism Piotra Skargi, cz. 2: Żywoty świętych, pisma polemiczne i katechetyczne (NPRH, 0262/NPRH9/H11/88/2021) rozpoczętego w roku 2022 i planowanego do roku 2027. Wcześniej uczestniczyła w dwóch innych grantach jako wykonawca (Opracowanie i druk naukowej edycji pieśni z serii polskich drukowanych katechizmów ok. 1560–1600 /PBO UMO-2013/09/B/HS2/01212, lata: 2014–2018/ oraz Naukowa edycja pism Piotra Skargi. Część I: Kazania /PBO N103 198235, lata: 2008–2012/) i raz pełniła rolę kierownika (Książka drukowana w kulturze dawnej Rzeczypospolitej. Oficyna Piotrkowczyków i jej rola (1574–1673) (NCN, 2016/23/D/HS3/01955, lata: 2017–2022). Pięciokrotnie odbywała staże zagraniczne (w Londynie, Antwerpii i Wolfenbüttel). Bierze również udział w projektach badawczych, jako kierownik międzynarodowej grupy badawczej (The Catholic Reformation and the Book (Program Strategiczny Inicjatywa Doskonałości UJ, Priorytetowy Obszar Badawczy Heritage, H.1.5.2021.17(1)) i koordynator ds. platformy cyfryzacyjnej oraz wykonawca (Digital Humanities Lab, projekt flagowy w ramach Programu Strategicznego Inicjatywa Doskonałości UJ).

Ważnym elementem dorobku Habilitantki są jej prace redakcyjne i translatorskie, w tym przekłady 9 podręczników i opracowań dotyczących typografii, 4 podręczników akademickich i 9 pozycji z zakresu literatury faktu i literatury pięknej.

Jako swoje najważniejsze osiągnięcie w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Komorowska wskazała następującą monografię: *Piotrkowcykowie. Z*

dziejów krakowskiego drukarstwa przełomu XVI i XVII wieku, Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2023.

2. Ocena publikacji przedstawionej jako główne osiągnięcie naukowe w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Recenzenci i członkowie Komisji bardzo wysoko ocenili monografię przedstawioną jako główne osiągnięcie naukowe, wskazując na jej istotne powiązania w zakresie problematyki i charakteru z wcześniejszymi, cennymi studiami Habilitantki oraz zgadzając się co do tego, że jej prace wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny literaturoznawstwa.

Dr hab. Maria Barłowska podkreśla, że książka poświęcona krakowskiemu rodowi drukarzy, zrealizowana w ramach grantu kierowanego przez dr Komorowską (*Książka drukowana w kulturze dawnej Rzeczypospolitej. Oficyna Piotrkowczyków i jej rola, 1574–1673*), zasługuje na uznanie jako praca bogata merytorycznie, dojrzała i stanowiąca znaczny wkład w rozwój badań nad dawną książką. Przyjętą przez Habilitantkę perspektywę badawczą można przedstawić syntetycznie jako zawężające się kręgi, których centrum wyznaczają druki Piotrkowczyków. Szczególną wartość, wg Recenzentki, stanowi nowatorska metoda poszukiwania miary aktywności oficyny drukarskiej nie tylko w samej liczbie publikacji, ale połączenia jej z formatem książek (w konsekwencji przekładającym się na liczbę zużywanych arkuszy) i szacowaną wysokością nakładów.

Prof. dr hab. Dariusz Śnieżko stwierdza, że metodologiczny profil rozprawy nawiązuje do nowoczesnej historii książki (*book studies*). Ekspozuje się w niej organizacyjną, finansową, materialną i technologiczną stronę produkcji, w kontekście interesów autora, patrona, drukarza, instytucjonalnej kontroli (biskupiej czy zakonnej), konkurencji, podaży i popytu. Habilitantka przyjmuje perspektywę niezwykle obiecującą, czyli „punkt widzenia drukarza jako przedsiębiorcy i rzemieślnika”, który ukazuje „zasób dawnej drukarni w działaniu”. Recenzent uznaje, iż *Piotrkowczycy* to świetnie zaprojektowana monografia: dzięki przemyślanym założeniom, uporządkowanej kompozycji, nieustępliwej dociekliwości Autorki i jej eksperckim kompetencjom, w dziejach jednego warsztatu przegląda się kilka historii: wczesnonowożytnej komunikacji, drukarstwa, reformy potrydenckiej, rynku czytelniczego, pokazanych przy tym od strony materialnej, merkantylnej, technologicznej. Książka ta dowodzi ugruntowanej samodzielności badawczej i spełnia wszystkie wymogi stawiane ważnemu osiągnięciu naukowemu.

Dr hab. Bartłomiej Czarski zauważa, że książka *Habilitantki* stanowi bardzo sumiennie przygotowaną monografię dotyczącą działalności, dorobku i losów największej krakowskiej drukarni przełomu XVI i XVII wieku, ale z drugiej strony staje się krytycznym omówieniem dziejów polskiej książki drukowanej w ogóle, od okresu dojrzałego renesansu po czasy w pełni ukształtowanego baroku. Autorka, przedstawiając tytułową drukarnię, skrupulatnie relacjonuje stan badań nad polskim drukarstwem i rynkiem księgarskim. Recenzent podkreślił również, że jest to też publikacja bez wątpienia niezwykle cenna merytorycznie, a Autorka wykazała się dużą samodzielnością intelektualną, sporządziła nowatorskie w polskich realiach studium z dziejów książki, literatury i kultury oraz znacząco uzupełniła i skorygowała dotychczasowy obraz życia intelektualnego i czytelnictwa w Rzeczypospolitej. Zdaniem dr. hab. Bartłomieja Czarskiego, praca ta stanowi bardzo ważny wkład w badania nad dawnym piśmiennictwem, a zatem również w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. Należy też zauważyć jej interdyscyplinarny charakter. Można spodziewać się, że z publikacji tej pożytek czerpać będą nie tylko literaturoznawcy, ale też historycy i kulturoznawcy.

Dr hab. Rafał Wójcik uznaje monografię *Habilitantki* za pozycję bardzo wartościową i wnoszącą wiele nowych ustaleń do dziejów krakowskiego i polskiego drukarstwa ery nowożytnej. Podkreśla, że uwzględnia ona rozległy kontekst, a napisana została przy wykorzystaniu badań zarówno rodzimych, jak i zagranicznych. Recenzent docenia zarówno dobór tematu – warte podkreślenia ukazanie czterdziestoletniego okresu przełomu stuleci XVI i XVII jako czasu dynamicznego wzrostu liczby piśmiennictwa w języku polskim, jak i przedstawienie rodziny Piotrkowczyków, jednej z najważniejszych dynastii drukarskich w dziejach polskiego ruchu wydawniczego. Za szczególnie cenny uznał fakt, że *Habilitantka* oparła się nie tylko na dotychczasowych ustaleniach (wciąż bezcennych i bardzo aktualnych badaniach zebranych i przedstawionych w *Drukarzach dawnej Polski*), ale do opracowań tych dodała własne odkrycia.

Prof. dr hab. Jakub Niedźwiedź zwraca uwagę na dwie kwestie. Po pierwsze, obszerna rozprawa dr Komorowskiej jest zwieńczeniem badań prowadzonych przez *Habilitantkę* w ciągu dwóch dekad. Po drugie, monografia ta zmienia dotychczasowy stan wiedzy na temat drukarstwa polskiego w XVI i XVII wieku. Uznaje także, że każdy historyk literatury wczesnonowożytnej w Rzeczypospolitej będzie musiał zapoznać się z ustaleniami i hipotezami Magdaleny Komorowskiej. Bez nich publikacje na temat siedemnastowiecznej literatury polskiej będą powielały dawne, zdezaktualizowane schematy interpretacyjne. Zdaniem prof. Niedźwiedzia, *Piotrkowczycy* są ważnym wkładem w rozwój dyscypliny.

W przekonaniu przewodniczącej Komisji, prof. Mirosławy Hanusiewicz-Lavallee, monografia *Piotrkowcykowie* stanowi nie tylko dogłębne studium funkcjonowania i programu jednej z najważniejszych oficyn wydawniczych dawnej Rzeczypospolitej, ale również rzuca nowe światło na dynamikę rozwoju drukarstwa na przełomie XVI i XVII wieku, jej korelacji z nurtami reformy potrydenckiej i przemianami form komunikacji literackiej oraz proponuje nowoczesne metody analizy tych zjawisk, do tej pory nie stosowane w polskim literaturoznawstwie.

3. Ocena pozostałego dorobku publikacyjnego i aktywności naukowej

Komisja bardzo wysoko oceniła także pozostałe prace dr Komorowskiej i jej wielostronną aktywność naukową. Dr hab. Maria Barłowska podkreśla, że wyróżniającą cechą sylwetki badawczej Habilitantki jest konsekwencja widoczna w obraniu pola zainteresowań, rzetelnym jego rozpoznawaniu przez krytyczne przyswajanie stanu badań i jednocześnie konfrontowanie go ze źródłami, poszanowanie faktów oraz stawianie na tej podstawie pytań badawczych, stałe zderzanie perspektywy uogólniającej ze skupianiem się na istotnych kwestiach szczegółowych. Badania podejmowane przez dr Komorowską – jak zauważa Recenzentka – spełniają podstawową, a często zbyt łatwo pomijaną regułę działalności naukowej, tzn. uwzględniają aspekt nowości w podejmowanych zagadnieniach. Warto przy tym podkreślić, że dotyczy on tematów nieprzypadkowych i niełatwych, stanowiących wyzwanie już na poziomie faktograficznym, zwyczajnie czasochłonnnych, dostępnych tylko pod warunkiem opanowania zróżnicowanych kompetencji. Według prof. Marii Barłowskiej, te działania stanowią znaczący wkład dr Komorowskiej w rozwój dyscypliny nie tylko ze względu na wagę stawianych pytań i wartość merytoryczną odpowiedzi, ale też widzenie i prezentowanie problematyki w szerszej, europejskiej perspektywie, także na potrzeby nie tylko polskiego czytelnika.

Prof. dr hab. Dariusz Śnieżko uznaje, że dr Magdalena Komorowska przedstawiła wyróżniający się dorobek naukowy. Składające się nań pozycje są przemyślane pod względem metodologicznym, reprezentują oryginalne podejście do realizowanych tematów, ścisły – ale samodzielny – kontakt z wielojęzyczną literaturą przedmiotu. Docenić też należy znaczące ustalenia natury bibliograficzno-materiałowej, jak również autorsko zaprojektowane narzędzia warsztatowe: bazy danych, diagramy, wykresy, zestawienia. Dodaje też, że edytorskie osiągnięcia Habilitantki ceni wysoko, gdyż sposobiała się do tej roli badawczej właściwie od seminarium magisterskiego i jest do niej doskonale, wszechstronnie przygotowana. Dr

Magdalena Komorowska – jak konkluduje Recenzent – jest badaczką dysponującą sprawnym i interdyscyplinarnym warsztatem naukowym, a jej budzące uznanie dokonania badawcze dowodzą dojrzałości i samodzielności.

Dr hab. Bartłomiej Czarski zauważa, że dr Komorowska publikowała przede wszystkim prace na temat dziejów książki traktowanej zarówno jako towar, jak i nośnik idei. Wypracowała stosowaną z powodzeniem metodologię łączącą elementy typowe dla bibliologii i teorii literatury, która pozwoliła jej poczynić różne istotne ustalenia. Jej prace wskazują przede wszystkim na wyjątkową rolę wczesnonowożytnego katolicyzmu, a w szczególności reformy trydenckiej. Habilitantka dokonała też licznych reinterpretacji danych dotyczących dawnego drukarstwa w Rzeczypospolitej. W opinii Recenzenta dr Komorowska wykazała się także istotną aktywnością w więcej niż jednej instytucji badawczej, między innymi za sprawą stażów naukowych, kierowania grantem NCN oraz członkostwa w radzie „Laboratorium Jesuit Studies”.

Dr hab. Rafał Wójcik uznaje, że cały pozostały dorobek naukowy Habilitantki odnosi się do zagadnień związanych z dziejami drukarstwa oraz edytorstwem naukowym, a także jest standardowy w rodzimych warunkach pod względem ilości publikacji, a ponadto ma znamiona merytorycznie znakomitego oraz mającego istotne znaczenie dla polskich badań nad dziejami drukarstwa, piśmiennictwa staropolskiego, a także staropolskiej kultury materialnej. Recenzent dodał także, iż Habilitantka w wystarczającym stopniu opanowała nowoczesny warsztat naukowy, by samodzielnie prowadzić badania w dyscyplinie literaturoznawstwo w skali rodzimej i międzynarodowej, jej kompetencje i wiedza pozwolą na kierowanie takimi badaniami w przyszłości w roli kierownika projektów, natomiast jej kompetencje językowe pozwolą na takie działania również w skali międzynarodowej. Habilitantka – w opinii dr. hab. Rafała Wójcika – jest wystarczająco przygotowana również do tego, by samodzielnie oceniać dorobek naukowy innych osób, co przecież stanie się jej obowiązkiem po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. Jakub Niedźwiedź dobitnie twierdzi, że w dorobku pani dr Komorowskiej nie ma publikacji innych niż dobre i bardzo dobre. Jest to jedna z najbardziej rzetelnych, twórczych i pracowitych badaczek, jakie zna. W jego opinii Magdalena Komorowska łączy tradycyjne praktyki filologiczne, analizę materialności książki, badania archiwalne, z zakresu historii społecznej (spod znaku „Annales” i nowego historycyzmu), historii mediów i książki. Patrzy ona na historię tekstu z punktu widzenia własnej praktyki edytorskiej i translatorskiej. Jej świadomym wyborem metodologicznym jest ograniczenie typu analizy formalnej, dominującej we współczesnych badaniach historycznoliterackich w Polsce, do minimum, a

skupienie się na materialności tekstu. Wart podkreślenia jest fakt, że od pewnego czasu pani dr Komorowska wykorzystuje w swoich badaniach humanistykę cyfrową jako użyteczne narzędzie.

Prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee stwierdziła, że w bogatym dorobku Habilitantki szczególnie wyróżniają się jej prace dotyczące Piotra Skargi. Monografia *Prolegomena do pism Piotra Skargi* (2012) jest dziś podstawową lekturą dla każdego badacza dzieł polskiego jezuita, a liczne drobniejsze rozprawy, publikowane w formie artykułów, ukazują nowe i dotychczas nieznane aspekty jego twórczości.

4. Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej

Członkowie Komisji wysoko ocenili także działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską Habilitantki, podkreśliwszy jej doświadczenia dydaktyczne oraz działania organizacyjne i popularyzatorskie. Dr hab. Maria Barłowska zauważyła, że o ścisłym związku Habilitantki z profilem Katedry Edytorstwa i Nauk Pomocniczych, w której pracuje, świadczy też jej działalność dydaktyczna, obejmująca przez kilkanaście lat pracy na Uniwersytecie Jagiellońskim zestaw przedmiotów całkowicie związanych z edytorstwem i historią książki. Prócz tego – co podkreślili Dr hab. Bartłomiej Czarski oraz Dr hab. Rafał Wójcik – owocem prowadzonych przez nią seminariów są aż 44 obronione prace licencjackie. Oprócz tego recenzowała 10 prac licencjackich i 8 magisterskich. Była także koordynatorem praktyk zawodowych dla kierunku edytorstwo, co wskazuje, że angażuje się w organizację życia akademickiego i dydaktykę. Prof. dr hab. Jakub Niedźwiedź podsumował te rozważania stwierdzeniem, że dokonania pani dr Komorowskiej na polu dydaktycznym, organizacyjnym, współpracy ze środowiskami pozauniwersyteckimi itd., spełniają z naddatkiem wymagania stawiane przed kandydatami ubiegającymi się o habilitację. Prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee podkreśliła, że Habilitantka prowadziła badania naukowe także poza macierzystą uczelnią, w tym zwłaszcza w Warburg Institute oraz w Wolfenbüttel, obecnie zaś bardzo aktywnie uczestniczy w pracach Laboratorium Jesuit Studies w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

5. Ocena kolokwium habilitacyjnego

Członkowie Komisji przebieg kolokwium habilitacyjnego ocenili jednoznacznie pozytywnie. Dr hab. Maria Barłowska doceniła dojrzałość i osiągnięcie badawczej samodzielności Habilitantki, jej sprawność i kulturę retoryczną, a także dojrzały, wyraźnie sprofilowany, filologiczny i interdyscyplinarny warsztat badawczy. Prof. dr hab. Dariusz Śnieżko zwrócił uwagę, że dr Komorowska potrafi efektywnie zorganizować warsztat, formułować zadania jest samodzielna wobec stanu badań i umie wejść w rzeczową, zwięzłą polemikę. Habilitantkę określił mianem badaczki w pełni dojrzałej. Dr hab. Bartłomiej Czarski wyraził jednoznacznie pozytywną ocenę kolokwium habilitacyjnego, doceniając zarówno autoreferat Habilitantki, jak i odpowiedzi na wszystkie zadane pytania. Potwierdziły one rozległą wiedzę dr Magdaleny Komorowskiej, umiejętność podejmowania bardziej ogólnego problemu badawczego przy okazji dociekań na pozór bardzo szczegółowych, wydawałoby się skoncentrowanych na jakimś konkretnym, wąskim odcinku. Dr hab. Rafał Wójcik stwierdził, że wypowiedzi dr Komorowskiej były przemyślane, trafne, wyrażane z wielką kulturą osobistą, pewnością siebie, ale również badawczą ostrożnością. Docenił także zainteresowanie Habilitantki humanistyką cyfrową, umiejętność gromadzenia wokół siebie innych badaczy, harmonijną współpracę w projektach badawczych, a także dorobek translatorski. Według prof. dr. hab. Jakuba Niedźwiedzia, Habilitantka jest jedną z najlepszych badaczek na Wydziale Polonistyki UJ. Dr Komorowska jest niezwykle aktywna na polu naukowym: pisze wartościowe artykuły i książki, jest członkiem redakcji kwartalnika „Terminus”, współorganizuje konferencje i redaguje książki zbiorowe. Ma także kontakt z najlepszymi, światowej klasy badaczami zajmującymi się *book history*. Na szeroką skalę wprowadza do swoich badań narzędzia humanistyki cyfrowej, a prócz tego jest utalentowaną tłumaczką. Dr hab. Klaudia Socha w pełni zgodziła się z dotychczasowymi wypowiedziami, jednoznacznie pozytywnie oceniwszy przebieg kolokwium, które w jej ocenie, przypominało wysokiej klasy seminarium naukowe. Dodała przy tym, że Habilitantka jest nie tylko świadomym badaczem z bardzo rozległym i wartościowym dorobkiem, lecz także świetnym dydaktykiem i podstawą prac organizacyjnych Katedry Edytorstwa i Nauk pomocniczych na WP UJ. Prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee stwierdziła, że kolokwium pozwoliło komisji poznać Habilitantkę jako znakomitą wykładowczynię i niezwykle kompetentną, rzeczową oraz inspirującą dyskutantkę. Potwierdziło także jej wybitną erudycję i umiejętność trafnego problematyzowania zagadnień, z którymi przychodzi się jej mierzyć.

6. Konkluzja

Wszyscy członkowie Komisji wyrazili uznanie dla bogatej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki. Podkreślono jej interdyscyplinarny charakter, wynikający zarówno z kompetencji literaturoznawczych, jak i z doświadczenia płynącego z prac edytorskich, redaktorskich i translatorskich. Monografię *Piotrkowcykowie. Z dziejów krakowskiego drukarstwa przełomu XVI i XVII wieku*, (Kraków, WUJ, 2023), przedstawioną jako główne osiągnięcie w postępowaniu habilitacyjnym, oraz pozostałe liczne prace Habilitantki uznano za znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej literaturoznawstwo. Komisja uznała, że osiągnięcia badawcze, dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie dr Magdaleny Komorowskiej w pełni odpowiadają warunkom formalnym i merytorycznym stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. W końcowej dyskusji przeprowadzonej na posiedzeniu Komisji w dniu 2 lutego 2024 roku pozytywna ocena wniosku Habilitantki, wyrażona wcześniej w recenzjach i opiniach, znalazła pełne potwierdzenie i uszczegółowienie.

Po przeprowadzeniu jawnego głosowania, zakończonego wynikiem: 7 głosów „za”, 0 „przeciw” oraz 0 „wstrzymujących się”, Komisja jednogłośnie podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie wniosku dr Magdaleny Komorowskiej o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Mirosława Hanusiewicz-Lavallee (KUL)

.....

Sekretarz Komisji: dr hab. Klaudia Socha (UJ)

Gene

.....